Cumhuriyet'in parasız mizah ekidir

Cumhuriyet
DİNOZOR

26 MART 1997
16
ÇARŞAMBA

Demirel'den şaşırtıcı açıklama:

SİYASETE DÖNEBİLİRİM!

HAFTANIN FOTOĞRAFI

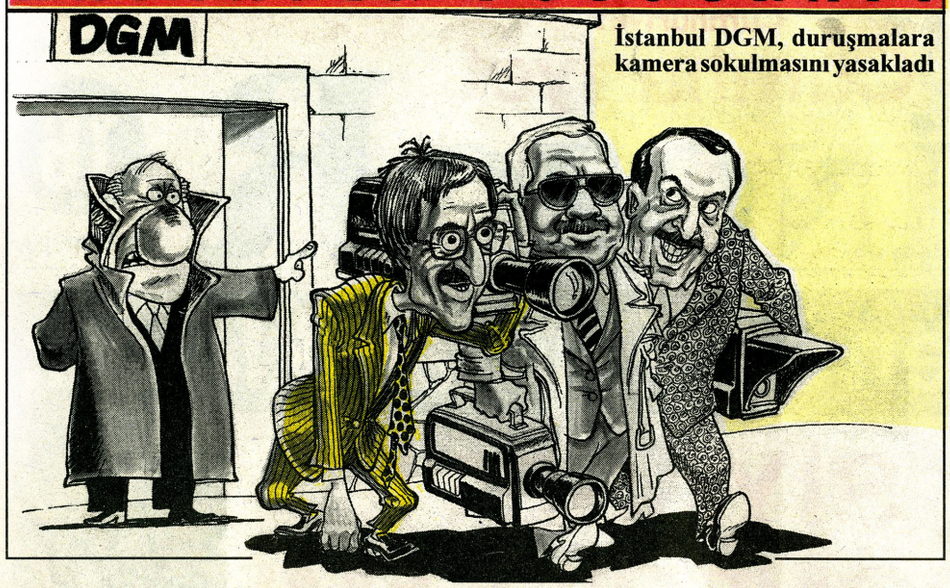

İstanbul DGM, duruşmalara kamera sokulmasını yasakladı

Sabah gazetesi "Tacizi Doktor" haberini isim vererek yayımlayıp-yayımlamama konusunu çtığı 900'lü hatlarla okuyucusuna danıştı.

DYP lideri Tansu Çiller Avrupa Parlamentosu'ndan, "İnsan hakları" konusunda kasım ayına kadar süre istedi.

İftarlık yetim hakkı...

Refah Partili Devlet Bakanı Sacilt Günbey'in "yetim fonu"ndan Başbakan Necmettin Erbakan'a iftar yemeği verdiği ortaya çıktı...

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Az sonra!

● Şok gelişme! Tacizci doktor Korkut Alkan, olayı ortaya çıkaran işadamı Eran Tapan ve konu mankeni Şule, Kanal D Yönetim Kurulu'na seçildiler! Kanalın sahibi Aydın Doğan "Artık bütün reytingler bizim" dedi! Az sonra!

● Çorapla uyumanın sevap olduğunu savunan milletvekili! Az sonra!

● Demirel baştan başlıyor! Cumhurbaşkanı, aktif siyasete dönmeden önce Devlet Su İşleri'nin başına geçeceğini belirtti! Az sonra!

● Mehmet Ağar'ın bundan sonra sadece kutlama ve yıldönümü törenlerinde kullanılacağı öğrenildi! Ağar, Cadılar Bayramı'nda yine halkın arasında olacağını söyledi! Az sonra!

● Erbakan, 8 yıllık temel eğitim için son sözü söyledi: "Eğitimi 8 yılla sınırlayamayız, insan ömrü boyu eğitimini sürdürmeli!" Az sonra!

● Nevruz törenlerinde yanmayan tahtaların üstünden atlayan Çiller'in gerçek Çiller olmadığı, dublör kullanıldığı öğrenildi! Skandaldan çekinen Çiller, yanan Zippo'nun üstünden atladı! Az sonra!

● Fularla namaz kılmanın 93 kat daha sevap olduğunu savunan milletvekili geri adım attı: "Eğer lacivert hırka varsa sevap katı 46'ya iner!" Az sonra!

● Ecevit, bundan böyle basın toplantılarını basına kapalı yapacağını söyledi! Az sonra!

● Clinton-Yeltsin zirvesinde görüş ayrılığı! Clinton, İntestar'ı savunurken, Yeltsin'in Cine-5'ten yana tavır alması zirveyi gerginleştirdi! Az sonra!

● Yunanistan şaşırtmaya devam ediyor! Avrupa Bakanı George Papandreu "Eskiden Hacivat-Karagöz'ün Yunan kültürüne ait olduğunu savunurduk. Artık böyle düşünmüyoruz. Yunanlı olan sadece Hacivat. Karagöz ise Türk" dedi! Az sonra!

● Çiller'den Dünya Tiyatrolar Günü mesajı: "Bizim kitabımızda 'olmak yada olmamak' diye bir şey yok, ya olacak ya olacak!". Uzmanlar "Çiller'in kitabının" ne olduğu konusunda bir bilgi olmadığını belirttiler! Az sonra!

● Hans Ayberg'den üçlü salto! Az sonra!

● Deniz Baykal'dan Ecevit'e son çağrı: "Beni sevmezsen yağmurları sev!" Az sonra!

● Şevket Kazan pompa alım satımını yasakladı! Kazan, "Uzun vadede sıra tüfeğe de gelecek." dedi! Az sonra!

● Kadir İnanır'dan Şener Şen'e yeni saldırı: "Delikanlı adam, komedi yapmaz. Hokkabaz gibi reklamlarda oynamaz! Gerçi ben de reklamda oynadım ama o reklam sosyal içerikliydi! Halk işi süveter giydim, bakışlarım sokaktaki adam gibiydi!" Az sonra!

● 99.999 tanelik entegre-tespih çekene cennet kapılarının açık olduğunu ve cennete gidenlerin dul kadınlar tarafından çiçekle karşılanacağı iddia eden milletvekili! Az sonra!

● Post-işkence dönemi! Artık gözaltındakilere günde sekiz saat Hülya Avşar Show, sekiz saat de İbo Show izlettirilecek! Kalan sekiz saate Sadettin Teksoy talip! Az sonra!

● Öğrencisine yer yalatan öğretmenden sonra yeni "cezalandırıcı"! Derste konuşan öğrencisini yoklama defterinin arasında kurutan öğretmen Haşmet Balık! Az sonra!

● Atatürk'ü öven Castro'ya Şevki Yılmaz'dan eleştiri: "Düzgün bir adam olsa generalliğe terfi ederdi, yıllardır albay!" Az sonra!

● Susurluk olayı aydınlatıldı! Çok, çooook sonra! O da bi ihtimal!

Cumhuriyet
DİNOZOR
Sayı: 16 - *26 MART 1997*
● Basan ve Yayan: Yeni Gün Haber Ajansı A.Ş. ● Genel Yayın Yönetmeni: **Orhan Erinç** ● Genel Yayın Koordinatörü: **Hikmet Çetinkaya** ● Yazıişleri Müdürleri: **İbrahim Yıldız**, **Dinç Tayanç** (Sorumlu) ● Yayın Yönetmeni: **Zafer Temoçin**
Faks: (0212) 512 48 30

Cumhuriyet
DİNOZOR
Çiçiliği meslek edinenlerin dergisidir...

1.5 yılda 33 miletvekili partisinden ayrıldı.

● Refah Partisi'nin acar milletvekili Hasan Hüseyin Ceylan, sert konuşmalarından dolayı partisi tarafından uyarıldı.

● **İstanbul Fil m Festivali, Kültür Bakanı İsmail Kahraman'ın üstün gayretleri sonucu, bakanlık desteğinden yoksun olarak 29 Mart'ta başlıyor.**

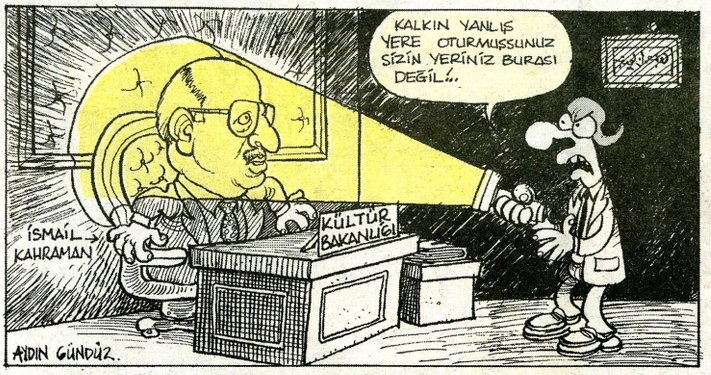

KARAOĞLAN'DAN... RED KİT'E...

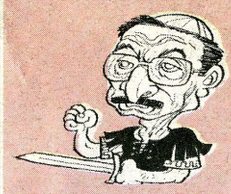

Bülent Ecevit, 70'li yıllarda Türk solu'nun lideri, halkın Karaoğlanı'ydı. Klasik deyimiyle **"dağlara, taşlara adını yazdırıyor", "Karaoğlan'ım bastır"** diyen plaklar yok satıyor, **"Akgünler"** söylemi sosyal demokrasi rüzgârıyla dalgalanan kitlelerin içini ısıtıyordu. Araya CHP-MSP koalisyonu, MC'ler, azınlık hükümeti, 12 Eylül darbesi, **Özal,** ANAP, DYP-SHP koalisyonu, en kötüsü **Çiller** ve REFAHYOL hükümeti girdi.

"Karaoğlan" şu aile şirketine benzer DSP'sinin başında ve kendisinden azıcık farklı düşünen kimseye tahammülü yok. Ecevit, artık halkın umut veren Karaoğlan'ı değil, yalnızlığıyla gurur duyan Red-Kit. **Bu maceranın sonu!**

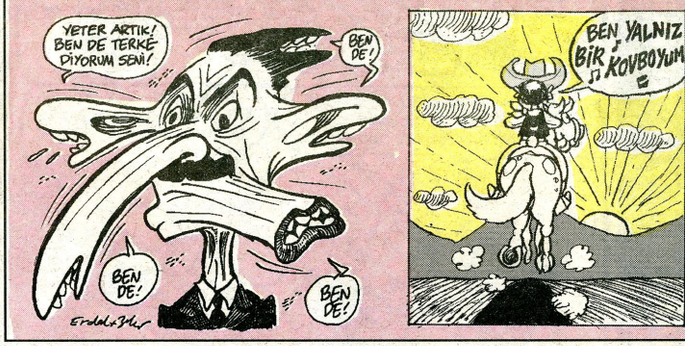

Hükümetin memur maaşlarına yaptığı zamda, en yüksek artışı % 44 ile **vaizler,** en düşük artışı da % 18 ile **öğretmenler** aldı.

● **Çeteyle ilgili olduğu için tutuklanan Hakkâri Et ve Balık Kurumu Müdürü Mustafa Koca'nın EBK'ye ait kamyonlarla uyuşturucu ticaretini kolaylaştırdığı anlaşıldı.**

FERHAN ŞENSOY

İnce Ayar

Çehov oyunlarını güldürü olarak yazmış, **Stanislavski** bu oyunları müthiş dramlar olarak sahneye koymuş. Stanislavski'ye inat bu eserleri güldürü olarak sahneleyenler ise pek başarılı olamamış. Bir ince ayar eksikliği söz konusu.

Elbette bir Kemal Sunal filmi değil, **Vişne Bahçesi.** Ama düşünürseniz ne kadar gülünçtür içinde bulundukları geminin yavaş yavaş batışını fark etmeden yaşayan Çehov'un küçük insanları.

Dramatik olan geminin batışı, Çarlık Rusyası'nın çöküşüdür. Ama çöküşü bilinçsizce yaşayan kahramanlar ve durum çok gülünçtür.

Çehov'u da Çehov yapan bu ince denge galiba.

Yazdıklarının bir güldürü tiyatrosu olduğunu defalarca söylemiştir Ausburglu temiz aile çocuğu **Bertolt Brecht.** Sanki, bir türlü istediği biçime sokamadan ölüp gittiği tiyatrosunun, ardından ne denli salak biçimlerde sahneleneceğini hissetmiş gibi. Sanki izleyiciyi dövecekmiş gibi, sanki tiyatrodan çıkıp radyoevine yürüyecekmiş, televizyonu ve vilayet binasını işgal edip devrim yapacakmış gibi oynamayın oyunlarımı, demek istercesine. Gel dikiz ki kendi kurduğu tiyatrosunda bile, onun ölümünden sonra, uzun dönem katı devrimci biçimlerde oynanmış oyunları, bir türlü bıyık altından gülen şakacılığı çıkarılamamış ortaya. Brecht'in, **Hitler** dönemi Almanyası'nda, böyle bir baskı rejimi altında yaşamış olması da gergin kılıyor elbette ortamı.

Karl Valentin ile aynı terziden giyiniyor Adolf Hitler. Hatta bir gün terzide rastlaşıyorlar. Her ikisi de provaya gelmişler. Tabii ki önce Adolf'ün provasını yapıyor terzi, Valentin sırasını bekliyor. Adolf işi bitip giderken, Valentin'i

gülümseyerek selamlıyor.

Birden komünizm geliyor sanılan, komün günlerinden sonra faşizm gelip çöreklenmiştir Almanya'ya. Hem de demokratik yollarla. Kansız. Artık kitap yakma zamanıdır.

Gak ve guk diyen tiyatrolar kapatılır. Komiklikler ikinci bir emre kadar yasaklanır. Yasaklanmayan bir iki komikten biri de Karl Valentin'dir. Adolf'le terziden tanıştıkları için mi, o da Adolf gibi Bavyeralı olduğu için mi, yoksa Karl Valentin'in Akvaryum hikâyesinden hiç kimse bi bok anlamadığı için mi? Bu, bilinemiyor.

Almanya'nın bu karmakarışık Badanacı Adolf döneminde, sıkı denetlenen Berlin kabarelerin birinde komiğin biri:

- Ve büyük şef, siyah mersedesiyle köşeyi döndü!

deyivermiş. Her sabah siyah mersedesiyle Berlin'i dolaşan Hitler'den söz ettiğini anlayan izleyici alkışlamış. Gösteriden sonra, kulise çok madalyalı bir gestapo damlamış, şefin arabasının siyah bir mersedes olduğunun söylenmemesinin gerektiğini, Almanca ihtar etmiş.

- Emredersiniz!

demiş komik.

Devrisi gece, çok madalyalı gestapo gelmiş oturmuş salona. Komik çıkmış meydana, tam lafın orası gelince, şöyle demiş.

- Ve büyük şef, köşeyi döndü....

Sonra gülümseyerek çok madalyalı gestapoya bakmış ve şöyle sürdürmüş cümlesini:

- ... Arabası siyah bir mersedes değildi tabii!

İzleyici gülme krizine girip alkışlarken, gülmesini tutamayan çok madalyalı gestapo, ağzındaki birasını etrafa püskürterek:

- Cheise!

demiş. Kötü bir şey değil dediği, hassiktirin Almancası.

KİNCİ CUMHURİYETÇİLER, OMURGASIZLAR, MANDACILAR VE DİĞERLERİ

● Paranın kaynağı.

● Zirvedeki mandacı.

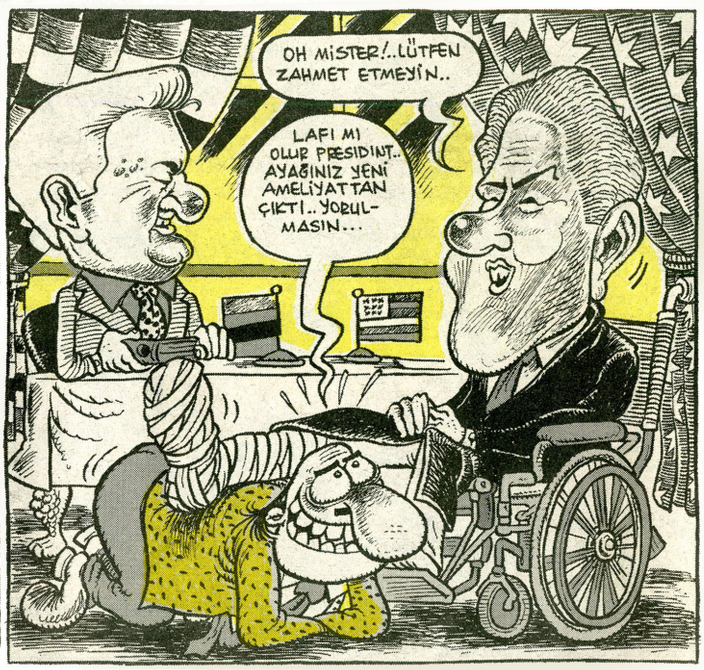

● Zaman gazetesinin yöneticileri, personele dağıtılan Hürriyet, Milliyet, Sabah gibi gazetelerdeki kadın resimlerini bantlayarak ahlak bekçiliği yapmaya başladılar.

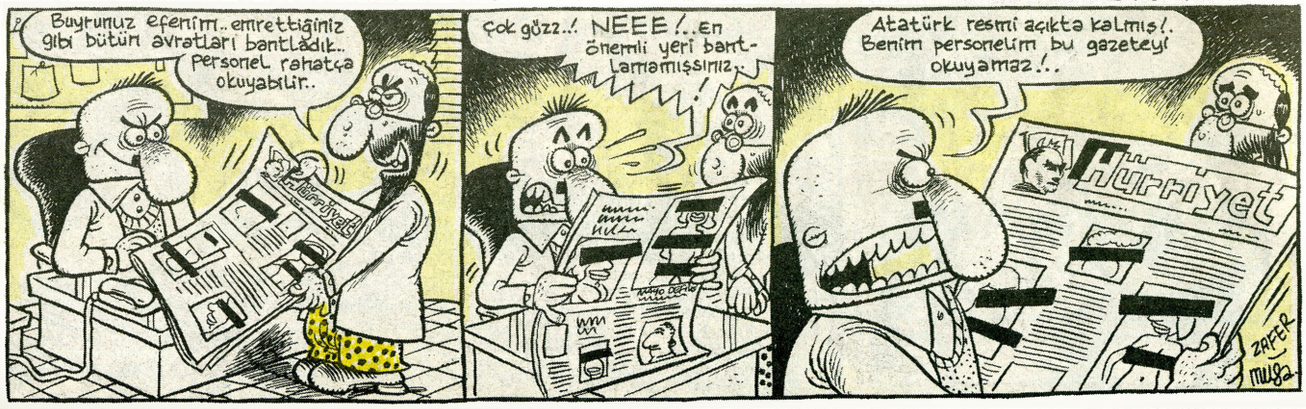

ÖĞRETMEN HASAN

Musa Gümüş ve Zmit Atalay '97

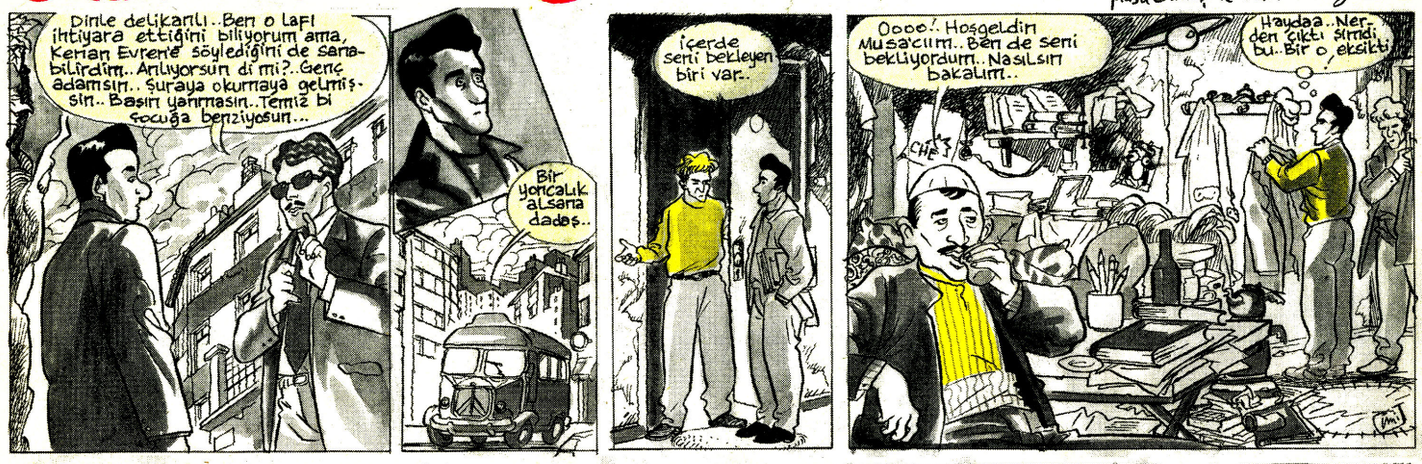

Bu, Hasan abi ile ikinci karşılaşmamızdı.. Gürbüz "ben çıkıp biraz dolaşacağım" bahanesi ile bizi başbaşa bıraktı..

Yaşadığım onca stres ve gerilim yetmezmiş gibi, şimdi de Hasan abi ile başbaşa kalmış olmanın gerilimi başlamıştı..

Şöyle yatağıma uzanıp, gelirken aldığım "YARIN" dergisini okumak istiyordum.. Zamansız gelen zoraki konuklara eskiden beri sinir olurdum..

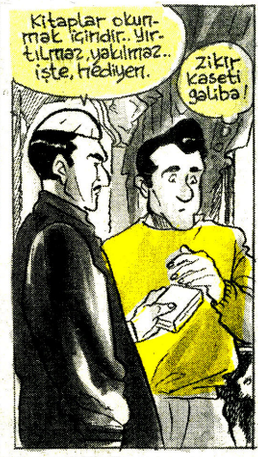

"Yıllar önceydi, ortaokul ikinci sınıfa gidiyordum.. Ev ile okul arasındaki caddeden geçerken yan yana dizili dükkânlardan hiçbiri dikkatimi çekmezdi de, birinin vitrininin önünde saatlerce dururdum.. Burası Kıvırcık Mustafa'nın kasetçi-kitapçı karışımı dükkânıydı.. Sabahtan akşama kadar devrimci şarkılar, marşlar çalardı Mustafa, teybinin sesini sonuna kadar açarak.. Vitrinde Marx'ın, Engels'in cilt cilt kitapları, Che'nin posterleri diziliydi.. Yüzleri kirli, elbiseleri yırtık birkaç çocuğun resmi vardı, üzerinde GÜZEL GÜNLER GÖRECEĞİZ ÇOCUKLAR yazılıydı.. Vitrindeki her kitabın ismini tek tek okur, kapaklarındaki resimleri ezberlercesine seyreder, Yılmaz Güney'in "Salpa"sını, "Soba, Pencere Camı ve İki Ekmek İstiyoruz"unu gözlerimle okşar gibi severdim.. O vitrinde beni çeken bir şeyler vardı.. Doya doya seyretmek için evden hep erken çıkardım da yine de her defasında okula geç kalırdım."

Mustafa bana o gün bir kaset verdi..

4-5 ay sonra Maraş'tan gelen iki otobüs dolusu faşist "Umut"u yok ettiler.. Ellerindeki sopalarla vitrini parçaladılar, ateşe verdiler, bombaladılar. Ağır yaralanan Mustafa, iki hafta sonra öldü.. Yüzlerce yanık kitap, poster, kaset ve kırık cam parçaları belediyenin kamyonuna doldurulup atıldı.. Okuldan dönerken şahit oldum bu olaya.. Hüngür hüngür ağlarken, ifadesiz polisler bana bakıyordu.. Yalnız Kıvırcık Mustafa'nın "Umut"unu değil, benim büyülü dünyamı da yok etmişti iki otobüs dolusu faşist..

DEVAMI HAFTAYA...

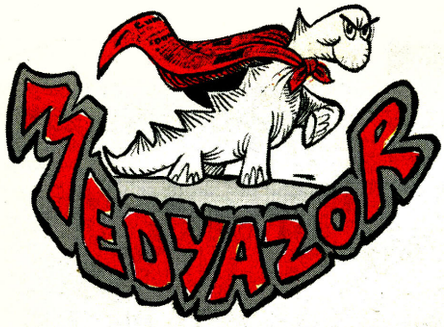

Eksik Etik

"Mevzuyu" biliyorsunuz. Doktorun hastayı tacizi geyiği ! 3. sayfa haberi olarak kalmaya mahkum bir konu, Fato'nun "teknik desteği", Sabah'ın gaz vermesi ve televizyon kanallarının rating hesabıyla; ülke çapında bir olaya dönüşerek gündemin ilk sırasına yerleşti.

Herşey, Sabah gazetesinin konuyu halka danışmasıyla başladı. Pazar günü ortaya atılan teciz hakkında o kadar çok yazıldı çizildi ki ; çarşamba günü Fato'nun programında "ilk kez" yayınlandığında artık konu eskimişti bile.

Doktor hastasına, tarikat şeyhi müridine veya patron çalışanına, her kim kime yaparsa yapsın; biz cinsel tacize karşıyız. Ama insanlarımızı ve ülkemizi yakından ilgilendiren birçok önemli olay dururken, adi bir adli vakanın üzerine bu kadar gidilmesine de karşıyız.

Bir genç kızın tacize uğraması karşısında medyamızın gösterdiği duyarlılık göz yaşartıcı ! Peki aynı medya, Manisa'da liseli gençlere copla cinsel taciz yapılırken neredeydi? Ya da güneydoğudaki kadın öğretmenlerin, güvenlik güçlerince cinsel tacize uğramasının üzerine niye gitmedi? Gözaltında tecavüz edilen genç kızın basın açıklamasını, niye görmezden geldi?

Elindeki olanaklarla göz açıp kapayıncaya kadar bir doktoru işinden edip hapse attıran güçlü medyamız, aynı gücü neden sırtını devlete dayamış suçlulara karşı kullanmaz?

Sahip olduğu olanakları ve gücü, aynı heyecan ve şevkle, faili meçhul cinayetlerde, çetenin devlet içindeki bağlantılarını ortaya çıkarmada neden devreye sokmaz?

Aldığı teşvik kredileriyle, o suçlular gibi sırtını devlete dayadığı için mi?

POLİTİKA

Ertuğrul ÖZKÖK

"Geçen gün televizyonda, İstanbul'da bazı solcu gösterilerle ilgili bazı haberleri izliyorum. Yine kızıl bayraklar yine aynı sloganlar. Bu arada artık unutmaya başladığımız bir slogan yeniden hortluyor: "Yaşasın sosyalizm!" İnsanın inanası gelmiyor. Sosyalizmin 70 yıldan sonra geriye bıraktığı şu harabeye bir bakın. Şu Arnavutluk'a.

Sekiz on turistik tesis yaptırsanız kaderi değişebilecek bir ülke yi ne hale getirebilmiş.

Bütün bir sosyalizm artığı bu siyasi coğrafya bugün yaşama mücadelesi veriyor. ***(19.03.1997 - Hürriyet)***

"ihanete para müthiş bir gerekçedir."

Evet, eski 68'li, *"sosyalizm artığı"* **Ertuğrul** Bey, insanın inanası gelmiyor.

Bir insanın geçmişine bu kadar utanmazca ihanet edebileceğine insanın inanası gelmiyor.

Açlığı, sefaleti, çöplükten beslenmeyi içinde barındıran sistemin yüzsüzce taçlandırılmasına insanın inanası gelmiyor.

Arnavutluk'u karıştıran *"banker"* faciasının kapitalizme değil, sosyalizme yama edilme çabasına insanın inanası gelmiyor.

Güç ve para insanı böyle yapıyor demek ki. Sizin yazamadığınızı biz yazalım: *"Yaşasın vahşi kapitalizm."*

Onlar istemesin, biz isteriz !

"Aynı tornadan çıkma" Hürriyet ve Milliyet gazetelerinin 17 Mart tarihli birinci sayfalarında aynı iri başlık dikkat çekiyor: "Türkiye Avrupalı" !

Motivasyon böyle olur. Gazetelerimizde koca koca yazalım, televizyonlarımızda tekrar tekrar söyleyelim, radyolarımızda bangır bangır bağıralım ki sonunda biz de, Avrupalı da, bütün dünya da hep birlikte inanalım Türkiye'nin "Avrupalı" olduğuna.

Sohbet

Ayhan Songar

"Nâzım Hikmet cezaevinden tahliye olup Türkiye'den kaçtıktan sonra hayatına o devrin Sovyetler Birliği'nde devam etmişti. Vaktiyle bir Moskova seyahatimde onun kabrini de ziyaret ettiğim zaman, vatandan uzakta ömrünü bitiren bu zavallı insanın kimbilir son günlerinde nasıl duygular içinde olduğunu çok merak etmiştim.

Geçenlerde onun son şiirlerini tarih sırası içinde toplayan bir kitap elime geçti.

(...)

27 Eylül 1958'de Hazar Denizi kıyılarında yazdığı mısralar:

biraz daha umutluyuz / biraz daha adam olduk/ işte geldik gidiyoruz / hoşça kal kardeşim deniz

Acaba? Nâzım... Acaba?.. Adam olabildin mi, gerçekleri biraz olsun görebildin mi? Çok merak ediyorum. Ne de olsa bizim şairimizdin, gönlüm razı olmadı bir türlü yâd ellerde yitip gitmene..."

21 mart tarihli Türkiye gazetesinde Ayhan Songar'ın kaleme aldığı "Nâzım Hikmet'in Son Şiirleri" başlıklı yazısından bu satırlar.

Songar, Nâzım Hikmet'i sevdiğini, değer verdiğini daha önce de çok yazmıştı. Fakat büyük şairi ele alırken, kendi "sığ ve çapsız" dünya görüşünü haklı kabul ederek, insanlığa malolmuş şairimiz için "zavallı" diyebiliyor. 'Adam olabildin mi?'" diye sorabiliyor. Devletin hukuk tanımaz baskısı yüzünden yurdundan ayrılan Nâzım Hikmet "yâd ellerde yitip gitti", evet. Barbarlığın ve cahilliğin egemen olduğu düzeni, eşitlikten yana her türlü fikrin üstünde gören Songar ve türdeşleri ise saygı görüyor. Bu da bu ülkenin "kaderi!"

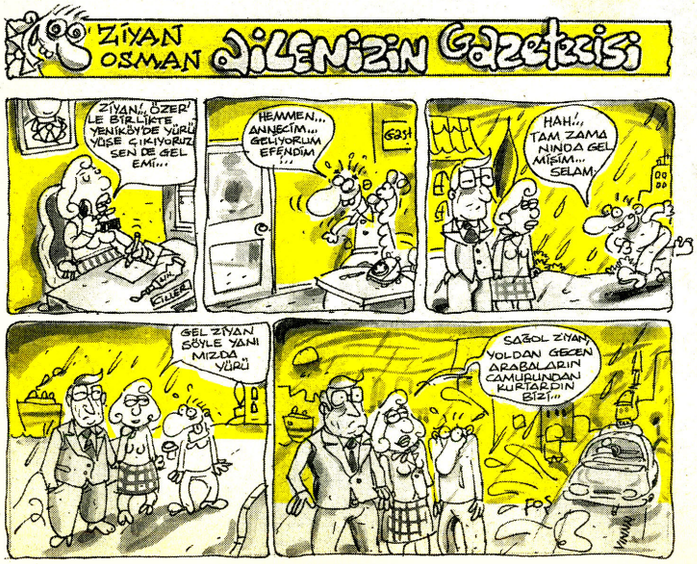

tespit tutanağı

● Türkiye gazetesinin "ağır kalemi" Gürbüz Azak, "Hasan'a Mektup" başlığıyla askerleri eleştiren üstü kapalı, "cesur" bir yazı yazmıştı! "Üstad" daha sonra bu yazıyla ilgili olarak şu notu düştü:

"9 Mart'ta yayımlanan "Hasan'a Mektup" başlıklı yazımız, adı "Hasan" olan hiç kimseye seslenmiyor." Hele, Hasan Celal Güzel kardeşime asla. Sayın Güzel gerçek bir demokrattır. Ülkenin böyle karakterlere ihtiyacı vardır. Bilvesile saygılar sunarım."

● Radikal "kültür kartonu" verdi: Tom Amca'nın Bakkalı !

● Canan Barlas'ın "Kuzuların Sessizliği" başlıklı yazısından:

"...Yemyeşil çimenlerin üstünde İngiltere'nin ünlü kuzuları. 19 yüzyıla damgasını vurmuş kuzular bunlar. Bunların kopyaları bile çekildi. Herhalde mutlulukları kıskanılmış olacak ki bunlar kopyalanmak istendi. Kuzuların sessizliğini hızlı trenle yararken 20. yüzyılı düşündüm. Kopyalamak demek ölümsüzlüğe oynamak demek."

19.3.1997 - Yeni Yüzyıl

Bayan Barlas ve benzerleri, daha ne kadar klişelerden ibaret "geyik kopyalayacak" merak etmiyoruz değil !

● Yobaz saldırgan mağduresi, İnterstar muhabiri Işın Gürel'in maaşı 670 milyon liraya çıkarılmış !

● Show TV, Sabah'ın fiyatını 120 bin liraya çıkarması üzerine yaptığı haberde, sinirinden Sabah gazetesini parçalayarak yırtan vatandaşın görüntülerine yer verdi.

● "Medya ve Taciz" konusunu tartıştıracak olan Siyaset Meydanı bilinmeyen sebeple yayından kaldırıldı. Atv'nin kardeşi Sabah gazetesi bu haberi "Siyaset Meydanı yerine iki güzel film başlığıyla" verdi !

ÇÖPLÜK

Erdal - Cem

fiko'nun sarkacı

Hasta, Doktor, Karısı ve TV Yapımcısı Testi

1. Doktora gittiniz. Muayenenin ilerleyen dakikalarında adamın elininin, kendi ihtisas alanı dışında kalan beden bölgelerinizde de dolaştığını hissederseniz ne yaparsınız?

a) Doktorun kendini bir alanla sınırlamadığını, insan vücudunun tüm sorunlarıyla ilgilendiğini gördüğümden, emin ellerde olmanın keyfini yaşarım.

b) Bir yandan fazla ileri gitmesini engellerken, bir yandan da adamı ürkütmeyip bu olaya hangi televizyonun daha iyi para vereceğini düşünürüm.

c) Ulan ben de erkeğim. Ne demek bir erkeğin ellerini vücudumda dolaştırması? Hemen oracıkta yakasına yapışıp bir güzel döverim herifi.

2. Hastasını taciz etmek isteyen bir doktorsunuz. Muayenehanenize gelen Türkiye 3. güzeline karşı nasıl davranırdınız?

a) Gayet nazik davranır, elimi bile sürmezdim. Gizli kamera ve teyp gibi aletlerin olmadığından emin olunca da soyunup uzanmasını sağlardım. Sonra da vücut ölçüleri konusundan yakından bir inceleme yapardım.

b) Arka tarafa alıp, yatağa uzanmasını söylerdim. İyice rahatlayıp gevşemesini sağlar, sonra da çantasının ön kısmında ucu gözüken gizli kameranın üstünü örtüp taciz olayına girişirdim.

c) Tedavi öncesi alması gerektiğini söyleyerek, ilaç diye uyku ilacını içirip bayıltırdım. Sonra da video kameramı kurup çalıştırır, bütün yaptığım tacizi sonradan seyretmek için kaydederdim.

3. Bir bayan program yapımcısısınız, kadınlara sulanan bir doktoru cinsel taciz yaparken görüntülemek için bir konu mankenine ihtiyacınız var. Ne düşünürsünüz

a) Önce sıkı bir araştırma yaptırıp, doktorun zevklerini öğrenirdim. Sonra da bir manken ajansını arayıp doktorun ağzının suyunu akıtacak birini bulurdum.

b) Mankene tonla para kaptıracak kadar akılsız mıyım? Hem benim neyim eksik mankenlerden. Doktora gider ben gösteririm kendimi, paralar cebimde kalır.

c) Yapımcı benim gitmemi istemezse, eve temizliğe gelen kadın bel ağrılarından yakınıyordu, onu gönderirim doktora. Kamerayı ikisinden birden saklamak zor olur ama, olsun.

4. Gazetenin biri hastasını taciz eden doktoru isim vererek teşhir etmek için sizden izin istediğinde nasıl davranırsınız?

a) İzni veririm ama gazetede yayınlanacağını doktor öğrenmeden, ben gazeteden adresini öğrenir, gider doktoru satırla doğranım.

b) Önce izin vermek istemezsem de sonradan doktorun karısının da bu rezilliği öğrenme hakkı olduğunu düşünerek veririm.

c) Onca çete, yolsuzluk, irtica haberi dururken doktoru teşhir etmeye niyetlenen gazetecinin teşhir edilmesi için çaba harcarım.

Fikret Bekler

Son anda aldığımız bir habere göre

Açıklıyoruz

Kim kimin konu mankeni

Gazeteci konu mankeni kullanır mı? Tacizci doktor vakasında ortaya çıktı ki kullanır. Ama kullanırsa ayıp eder. O, gazetecilik; yapılan iş de habercilik olmaz. Gel gör ki gerçek hayat konu mankensiz düşünülemiyor. İşte 'kim kimin konu mankeni'ne bazı örnekler:

● Bülent Rahşan'ın ● Fenerbahçe Ali Şen'in ●Haber reytingin ●Ucuz gazete tirajın ● Erbakan radikal İslamın ● Tarator midye tavanın ● Türkiye Çiller'in ● Sirke-sarmısak işkembenin ● Küçük İbo Hülya Avşar'ın ● Hülya Avşar Işılay Saygın'ın ● Vatan sevgisi, karanlık ilişkilerin ● Türk lirası doların.

Yalaka mahluk Bobi medyaya karşı

Taciz çeşitleri

Sol taciz: Bütünleşemeyen sosyal demokratlar, uzlaşamayan solcular.
Şeriatçı taciz: Laik sisteme tehdit.
Müzikal taciz: Akla ziyan şarkı sözleri, çalıp çırpma pop eziyeti.
Ekonomik taciz: Düşük ücret politikası, hayat pahalılığı, işsizlik, yüksek enflasyon.
Medyatik taciz: İpe sapa gelmez mevzulardan reyting malzemesi çıkarma, uyduruk ve yalan haber verme.
Sportif taciz: Satın alınan maçlar, teşvik primi , para, şike, doping, havuz sistemi, şifreli yayın.

Şok posto

Arafat'tan Çiller'e mektup

Ekselansları

Kısa bir süre önce Türkiye'de işkence üzerine yaptığınız açıklamayı, Filistin'e gelen Sabah'tan doğan Güneş adlı günlük bir mevkutede üzülerek okudum.

***'İşkence ya kalkacak, ya kalkacak'** diye buyururken, artık Filistin askısına da son verileceğini belirtmişsiniz.*

***'Batı'ya şirin görünmek istiyor'** diyorlar. Ama işkencenin varlığını kabul edişiniz ve kaldırılacağını taahhüt etmeniz bizi ne kadar sevindirdiyse, Filistin askısından bahsetmeniz de o kadar üzmüştür.*

Filistin askısı diye bir şey yoktur. O olsa olsa İsrail askısı olabilir. Bu haklı davamıza yönelik bir karalamadır.

İşkencenizi gözden geçirirken, işkence kavramlarınızı da gözden geçirmenizi rica ederim.

Yaser Arafat

'Çiller ne diyor yarışması' sürüyor

Geçen hafta Çiller'in dudak okuma yöntemine karşı önlem olarak ağzını kapattığını duyurmuştuk. Ama Çiller gözlerini de kapatmadığı için kendini ele veriyor, ne dediği anlaşılıyor. Geçen hafta başlattığımız "Çiller ne diyor yarışması" sürüyor. İstanbul'dan Dinozorsever Sabire Karahasanoğlu, Çiller'in gözlerinden aşağıdaki manileri okumuş:

Vatana olan sevgim
Çalıp yediklerimden
Deli olan da anlar
Sessiz dediklerimden

Devlet kasası benim
Niye kalsın ellere
Nereden ne alayım
Daldım düşüncelere

Eğer sesli konuşsam
Günah işleyeceğim
Verilmiş bir sözüm var
Çarşaf da giyeceğim

Her gün plan yapıyorum
Nasıl soysam her yeri
Türkiyem geri geri
Hep gidiyor ileri

Hocam gel yardım eyle
Nereden ne alayım
Sallanırsa bacağım
Burda niye kalayım

Boşuna mı uzandı
Amerika'ya elim
Bunları düşünmekten
Sesli dönmüyor dilim

Türkçeden birinciyim
Tarihten de bir yazar
Hocam muska yazdırdı
Değmesin bana nazar

Vatan nimetlerine
Kurban olayım kurban
Kapattım ağzımı
Tek eksiğim bir türban

Ne konuşacağımı
Sormam gerek kocama
Top bende değil artık
Topu verdim hocama

Nasıl olsa her şeyi
Uydurdum bir yasaya
Yeni çeteler kurup
Çıkarsam piyasaya

Sabire Karahasanoğlu

METİN HAKYERİ *Faks olayı: ☎ 0212 512 48 30 veya 0212 513 85 95*

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

Dinozor

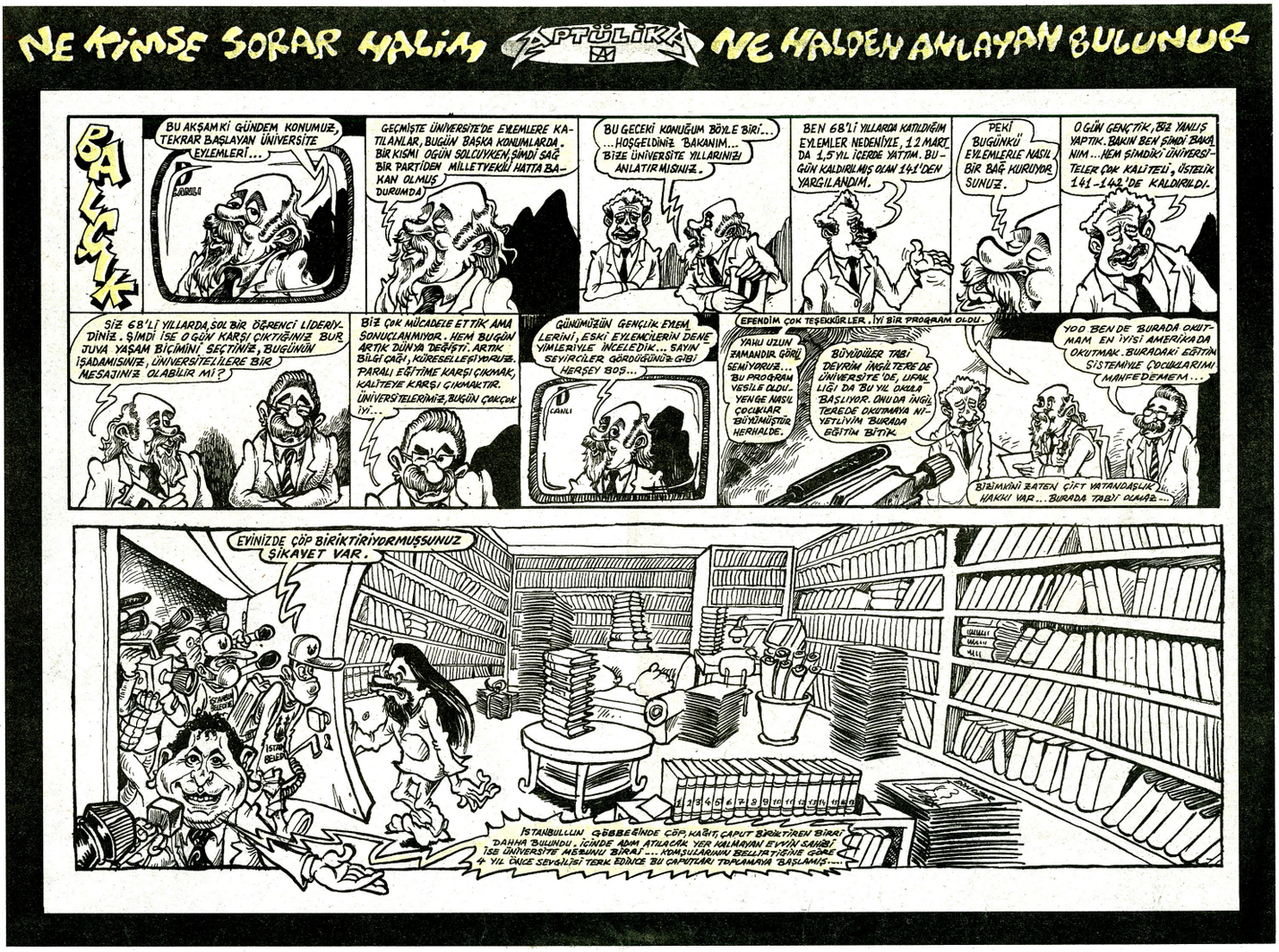

Soğan Yoldaş!

SUNAY AKIN

İzmir'de işgal askerlerine ilk kurşunu sıkan **Hasan Tahsin**'in 22 Mart 1919 tarihli Hukuki Beşer gazetesinde yayımlanan yazısını anımsayalım: *"Umumi olması lazım gelen mektepler bile patronların çocuklarına mahsustur. Fakir sabahtan akşama kadar kızgın güneşin altında çalışır, didinir, fakat bu kadar say-ü gayreti ile beraber ailesini yine de bi hakkın terfih edemez. Ve çocuğunun mesaisine de muhtaç olur. O sebepten çocuklarını da çalışmaya çabalamaya sevk eder."*

Cumhuriyet'in 21. yılında yayımlanan *"Sınıf"* adlı kitapta Hasan Tahsin'in düşüncelerinin şiirlere döküldüğünü görürüz. Hem çalışmak hem de okumak zorunda olan yoksul öğrencilerin anlatıldığı *"Çocuklarım"* kitabın ilk şiiridir. Ailesi *"mesaisine muhtaç"* olduğu için *"çalışmaya çabalamaya"* sevk edilen çocuklar Balıkpazarı'nda limon satar, Tahtakale'de çaycılık yaparlar. Bu yüzden derslerinde başarısız olup cahil kalmanın eşiğindedirler. Ama, aynı zamanda öğretmen olan şair, Hasan Tahsin gibi gerçekleri görür: *"Yoklama defterinden öğrenmedim sizi / benim haylaz çocuklarım."*

Şair, tahtaya kalktığında bilgisizliğinden dolayı yüzü kızaran *"Remzi"* adlı öğrenciye şöyle seslenir:

Ne var bunda sıkılacak,
utanmak bize düşer çocuğum!
Eğer çalışmadığın içinse,
bildiklerin sana yeter,
notun eskiden verilmiş,
bilmediğin şahıs zamirleri olsun!

Kitap hakkında İstanbul 1. Nolu Örfi İdare Mahkemesi tarafından dava açılır. Nişantaşı Ortaokulu'nda edebiyat öğretmenliği yapan şair 24 mayıs günü tutuklanır ve 6 ay hapis cezasına çarptırılır.

Tutsak edilen hiç şüphesiz ki, aynı zamanda Hasan Tahsin'in de düşünceleridir. Mahkeme kararında yer alan şu sözler ile bir mizah yazısında karşılaşılsa abartı olarak kabul edilir: *"Bir baş soğanı yoldaş edersin, saçta pişmiş mısır ekmeğiyle, beyitinde hiç münasebeti olmadığı halde komünistlere mahsus yoldaş kelimesini kullanarak zenginlere tarizde bulunduğunu ve aynı zamanda bu yazıda mektep sınıfından bahsederken zengin ve fakir arasındaki çelişki ve ilişkiyi belirtmek suretiyle halk, zümre veya sınıflara dil uzattığı..."*

Hasan Tahsin de *"Alt Tabaka"* başlıklı yazısında zengin ile fakir arasındaki çelişki ve ilişkiyi gözler önüne serer. Zengin çocukları askerden kaçarken fakir olanların kan vergisi ödediğini açıkça yazar Hasan Tahsin. Sınıf adlı kitapta yer alan *"Hürsün"* şiiri hakkında mahkeme şu karara varır:

"Bir serseri çocuğu ele alınmış ergenlik çağına kadar (sünnetini bile unutmuştur Kızılay) demek suretiyle cemiyetimizin bunun lehine hiçbir girişimi ve yardımı olmadığını, yalnız serserilerin izlenmesi dolayısıyla bekçilerce kovalanıp karakola tıkıldığını, bunun haricinde ne bir ilgi ve ne de bir dam görmediğini söylemekte fakat (yol parası çıkacak yakında, yaşın gelince asker olacaksın) demek suretiyle cemiyet ve hükümetin fakirlere karşı istismarcı veya müstemlekeci bir vaziyette olduğunu gösterdiği..."

Örfi İdare Mahkemesi'nin kararında toplumun kanayan bir yarası olan sokak çocuklarının *"serseri"* olarak adlandırılmaları oldukça düşündürücüdür! Şair, böylesi çocuklara sahip çıkılması gerektiğini yazarken bir anda dört duvar arasında buluyor kendisini. Muş'ta kent çöplüğünü karıştırıp bulduğu yiyecekler ile karınlarını doyurmaya çalışan çocukları bir özel televizyonun haber bülteninde izledik. *"Hürsün"* şiiri şu dizelerle bitiyor:

Şu kuyruksuz da olmasa
çekerdin acısını yalnızlığın,
İyi köpektir,
bir yediğiniz ayrı gider,
o da bilir senin kadar
peşine düşecek çöp arabasını.

Bu ülkede çocuklar, çöp arabasının peşinde koşmakta, çöpleri karıştırıp yiyecek aramakta hürdür. Onları sefalete iten, insanlık dışı görüntülerle kendini ele veren sistemi eleştiren, ipliğini pazara çıkaran şairler, yazarlar ise *"vatan haini"* ilan edilirler. Hasan Tahsin, okulların sınıf ayrımı yapılmaksızın tüm ülke çocuklarına açık olacağı bir gelecek uğruna canını verirken, 1944'te yayımlanan Sınıf adlı kitabın şairi yargılanıyor, günümüzde ise üniversitelerin parası olanlara kapısını açmasına karşı gösteriler yapan öğrenciler cezaevlerine kapatılıyor. Çete üyesi olan katiller devlet törenlerinde boy gösteriyor, **Metin Göktepe**'nin katilleri ellerini kollarını sallaya sallaya geziniyor... Ve bu arada, ellerindeki coplar kim bilir kimlere değiyor?

Sınıf'ın şairine bilirkişi raporunda *"hasta ruhlu"* denilir. Kim midir o şair? **Nâzım Hikmet**'in şiirlerini okuduğu için tutuklanan 17 yaşındaki lise öğrencisi ile aynı zincire vurulan ve bir şiirinde *"Tek suçumuz hür insanlar gibi düşünmek / Kitaplar suç ortağımız"* diye yazan **Rıfat Ilgaz!..**

Yani, ha Rıfat Ilgaz, ha babam!

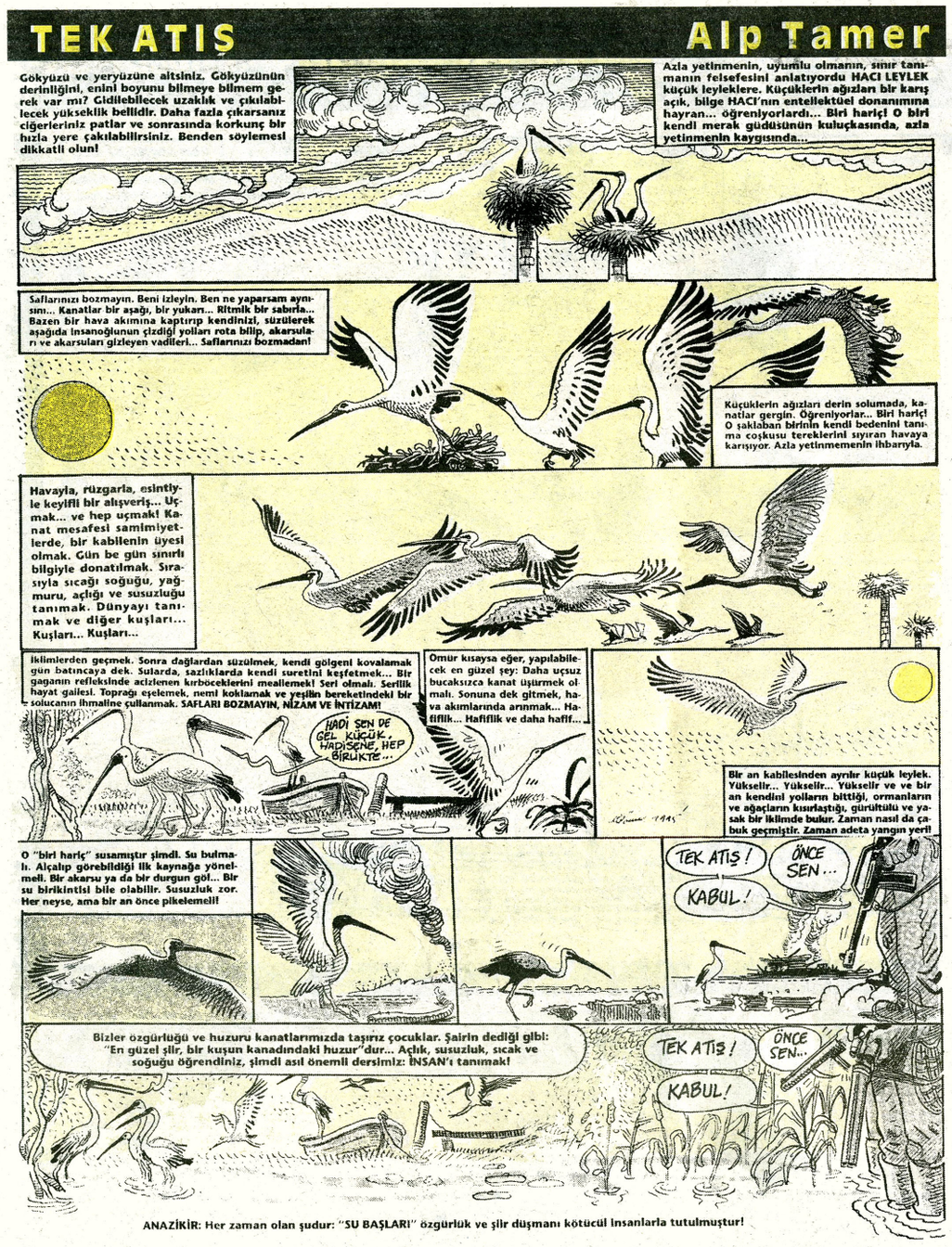

ALTAY MARTI

Bugün Polis İçin Ne Yaptın?

"Ben de isterem"
Özer ÇİLLER

O gün canım çekti, bi Beyoğlu'na gideyim dedim. Sokakları tıner, alkol ve entelektüelizm kokan yurdumuzun bu şirin yöresi oldum olası çekmiştir beni. Atladığım gibi dolmuşa, ver elini Taksim, oradan da ağır aksak adımlarla yallah İstiklal Caddesi'ne. Her yer pür-i pak, vitrinler ışıl ışıl, halkım şeker gibiydi. Süleyman Bey'in bize bahsettiği bu tramvaylı yolda herkese Hıncal Uluç gibi kahkaha atarak bakıp yan sokaklardan birine saptım. Hay sapmaz olsaydım! Birden burnumun direğini sızlatacak bir koku duydum. Merakla av köpeği gibi kokuyu takip etmeye başladım. Kimbilir belki de benim için yeni bir macera başlayacaktı!

Birazdan gördüklerim karşısında gözlerime inanamadım. Metruk bir evin önündeki boşluğa yığılmış çöp dağlarının etrafında yirmiye yakın çocuk dolanıyor ve çöpten çekip çıkardıkları karides, kivi, havyar ve ton balığı konservelerini yemeye çalışıyorlardı. Etrafı kollayan ve eli yüzü düzgün insanları o mıntıkaya yaklaştırmayan polis ve askerlere yavaşça yaklaşıp ne olup bittiğini sordum.

Anlattılar ve gözlerim yaşardı. Dünyanın hiçbir yerinde böylesi bir duyarlılığa rastlanmaz vallahi! Gurbet elde yalnızlık çekmesinler, kendilerini memleketlerinde hissetsinler düşüncesiyle gecekondu semtlerinden toplanan Muşlu, Diyarbakırlı, Hakkârili çocuklar devlet gözetiminde usul usul çöp karıştırıyor ve besleniyorlardı. Hem üstelik her türlü fedakârlık yapılmış, çöplükte Fransız ve Çin mutfağından artıklara da yer verilmişti. İçim bi ferahladı ki sormayın, bütün kalbimle Süleyman Bey'e defalarca teşekkür ettim.

Hatta bu iş bana ilham bile verdi. Hemen bu gece yarısı bu çocukların evlerini emniyet güçleri bassa, aile halkını kırıp geçirse, sonra da hepsini başka bir semte göç ettirse, bu vatandaşlar tamamen memleketlerinin havasını teneffüs edemezler miydi acaba? Hay aklımla bin yaşayayım! Bu fikrimi çıkarıp ufak bir kâğıt parçasına not ettim. Eve gider gitmez açıp Süleyman Bey'e bildirmeliydim bu konuyu. Allahım iyi ki Çek Cumhuriyeti'nde yaşamıyoruz, iyi ki devlet başkanımız Vaclav Havel değil, sana bin kere şükür!

Kendimi o kadar mutlu ve güvencede hissediyordum ki artık, şahsen Fatma Girik'le karşılaşsam yine de ürkmezdim. Akşam olmak üzereydi. Yeterince turladığıma kanaat getirip tekrar caddeye çıktım. Aaa, o da ne! Yahu yine mi macera yaşayacaktım! Az ilerde elliye yakın polis her önüne geleni çeviriyor, içlerinden bir kısmını bir köşeye çekiyordu. Önce alandaki bez afiş dikkatimi çekti. Şöyle yazıyordu üzerinde: *"Bugün polis için ne yaptın?" İyice meraklandım. Ne oluyordu yahu?*

İki dakika sonra her şeyi öğrenmiştim. Yeni mezun polislere gelecekteki uygulamalarında zorluk çekmesinler diye, emniyet teşkilatı halktan şakacıktan miting yapmalarını rica ediyordu. Onları mı kırıcam, ben de gönüllü olarak katıldım hemen olaya.

Organizasyon mükemmeldi. Polis, vatandaşları memurlar, işçiler, öğrenciler, Kürtler ve Aleviler olarak ayrı ayrı yerlerde topluyor, ellerine de birer pankart tutuşturuyordu. Çok titiz davrandıklarına, herkese eylemci payesi vermediklerine bizzat tanık oldum. Örneğin sakallı, sarıklı, cüppeli kişileri kibarca *"Beyefendi size kıyamayız"* diyerek alana sokmuyor, MHP'li oldukları gözlerinden ve bıyıklarından anlaşılanlara *"İsterseniz size polis rolü verelim"* diyerek öneride bulunuyor, Hadi Uluengin, Gülay Göktürk, Cengiz Çandar, Zülfü Livaneli'ye benzeyen BZS (Bir zamanlar solcu) kişilere *"Aaa, siz artık hem global, hem liberal, hem de çok şekersiniz, hiç olur mu!"* diye gülerek evlerinin ve medya plazalarının yolunu tarif ediyorlardı. Dedim ya, çok müthiş bir organizasyondu.

Birazdan tatbikat başladı. Ayrı ayrı kollardan yürümeye başladık. Bu arada başkomiserin biri hangi grubun hangi sloganı atması gerektiğini bildiriyordu. Bana kalırsa en güzel slogan benim içinde bulunduğum işçi grubuna aitti. Şöyle bağıracaktık: *"Vur vur inlesin, Süheyl Eğriboz dinlesin."*

Yeni mezun polisler ise kıpır kıpırdı. Hepsi de ilk defa milli olmanın heyecanını yaşıyordu. Birazdan *"saldır"* komutuyla ortalık anneler ve babalar gününe döndü. Genç polislerin her biri Cüneyt Arkın, Erol Taş ve Hayati Hamzaoğlu kesilip Allah yarattı demeden her önüne geleni copluyorlardı. Ben olayın tatbikattan çıkıp Zigetvar Meydan Muharebesi'ne dönüştüğünü ancak kaşım açıldığı zaman anladım. Polis vatandaşın dostudur, yardım edelim dedik, ama bu kadar da olmaz ki birader! Alın işte iki kaburga kemiğim daha gitti! Baktım iş ciddi, etrafımı sarmış polislere bağırmaya başladım: *"Haksızlık bu! Avukatımı istiyorum! CMUK, CMUK!"*

Bu sözlerim üzerine polisler *"Muhahaha!"* diye gülerek ve yüzüme muta nikâhı yapacakmış gibi bakarak coplarıyla beni öpmeye başladılar: *"MUCK, MUCK!"*

Bir ara kendimi kaybetmişim. Kendime geldiğimde elinde *"Bir fincan kahve olsak, kaç yıl hatırımız vardır"* pankartını taşıyan bir Kürt yurttaşımızın polislerce bowling topuna dönüştürüldüğüne, *"Hak, ekmek, peynir ve özgürlük istiyoruz"* diye slogan atan bir memurumuza ise kaşarlı tost muamelesi çekildiğine nah şu gözlerimle tanık oldum.

Sonra nasıl olduysa yavaşça sıvıştım oradan. Ardıma bakmadan kaçarken megafondan şu sesler duyuluyordu: *"Öğrenci kardeşlerim! Biraz daha canlı lütfen. Arkadaşlar motive olamıyorlar. Hadi son kez bağırıyoruz. Kahrolsun faşizm! Kahrolsun faşizm!"*

Eve yetişip kendimi koltuğa zor atmıştım ki kapı çalındı. Sırtımı tuta tuta gidip açtığımda zil zurna bir sarhoşla karşılaştım. *"Sen de kimsin, ne istiyorsun?"* diye sorduğumda işaret parmağını yüzüme doğru tutarak ve dili dolaşarak şöyle dedi: *"Türkiye ayıktır, ayık kalacak!"*

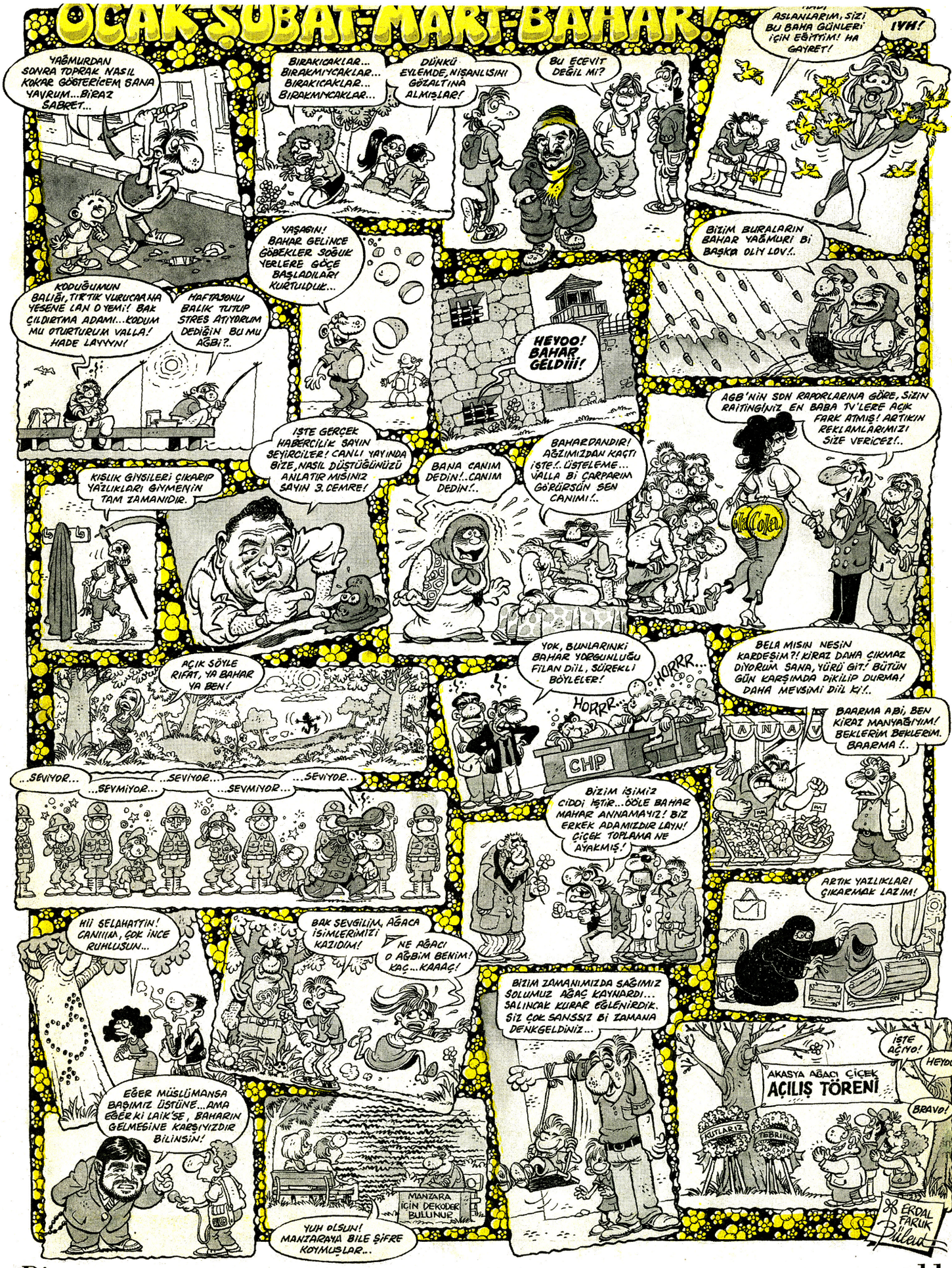
OCAK-ŞUBAT-MART-BAHAR!
YAĞMURDAN SONRA TOPRAK NASIL KOKAR GÖSTERİCEM SANA YAVRUM...BİRAZ SABRET...
BIRAKICAKLAR... BIRAKMIYCAKLAR... BIRAKICAKLAR... BIRAKMIYCAKLAR...
DÜNKÜ EYLEMDE, NİŞANLISINI GÖZALTINA ALMIŞLAR!
BU ECEVİT DEĞİL Mİ?
ASLANLARIM, SİZİ BU BAHA GÜNLERİ İÇİN EĞİTTİM! HA GAYRET!
!VH!
BİZİM BURALARIN BAHAR YAĞMURU Bİ BAŞKA OLİY LOV!..
YAŞASIN! BAHAR GELİNCE GÖBEKLER SOĞUK YERLERE GÖÇE BAŞLADILARI KURTULDUK...
KODUĞUMUN BALIĞI, TIR'TIK VURUCAKMIŞ YESENE LAN O YEMİ! BAK ÇILDIRTMA ADAMI...KODUM MU OTURTURUM VALLA! HADE LAYYN!
HAFTASONU BALIK TUTUP STRES ATIYORUM DEDİĞİN BU MU AĞBİ?..
HEYOO! BAHAR GELDİİİ!
AGB'NİN SON RAPORLARINA GÖRE, SİZİN RAİTİNGİNİZ EN BABA TV'LERE AÇIK FARK ATMIŞ! ARTIKIN REKLAMLARIMIZI SİZE VERİCEZ!..
İŞTE GERÇEK HABERCİLİK SAYIN SEYİRCİLER! CANLI YAYINDA BİZE, NASIL DÜŞTÜĞÜNÜZÜ ANLATIR MISINIZ SAYIN 3. CEMRE!
KIŞLIK GİYSİLERİ ÇIKARIP YAZLIKLARI GİYMENİN TAM ZAMANIDIR.
BANA CANIM DEDİN!..CANIM DEDİN!..
BAHARDANDIR! AĞZIMIZDAN KAÇTI İŞTE!.. ÜŞTELEME... VALLA Bİ ÇARPARIM GÖRÜRSÜN SEN CANIMI!..
AÇIK SÖYLE RIFAT, YA BAHAR YA BEN!
YOK, BUNLARINKİ BAHAR YORGUNLUĞU FİLAN DİİL, SÜREKLİ BÖYLELER!
HORRR...
HORRR...
CHP
BELA MISIN NESİN KARDEŞİM?! KİRAZ DAHA ÇIKMAZ DİYORUM SANA, YÜRÜ GİT! BÜTÜN GÜN KARŞISINDA DİKİLİP DURMA! DAHA MEVSİMİ DİİL Kİ!..
BAARMA ABİ, BEN KİRAZ MANYAĞIYIM! BEKLERİM BEKLERİM. BAARMA !..
...SEVİYOR... ...SEVMİYOR... ...SEVİYOR... ...SEVMİYOR... ...SEVİYOR...
BİZİM İŞİMİZ CİDDİ İŞTİR...ÖÖLE BAHAR MAHAR ANNAMAYIZ! BİZ ERKEK ADAMIZDIR LAYN! ÇİÇEK TOPLAMA NE AYAKMIŞ!
ARTIK YAZLIKLARI ÇIKARMAK LAZIM!
Hİİ SELAHATTİN! CANIIIM, ÇOK İNCE RUHLUSUN...
BAK SEVGİLİM, AĞACA İSİMLERİMİZİ KAZIDIM!
NE AĞACI O AĞBİM BENİM! KAÇ...KAAAÇ!
BİZİM ZAMANIMIZDA SAĞIMIZ SOLUMUZ AĞAÇ KAYNARDI... SALINCAK KURAR EĞLENİRDİK. SİZ ÇOK SANSSIZ Bİ ZAMANA DENKGELDİNİZ...
İŞTE AÇIYO!
HEYOO!
AKASYA AĞACI ÇİÇEK AÇILIŞ TÖRENİ
BRAVO!
KUTLARIZ
TEBRİKLER
EĞER MÜSLÜMANSA BAŞIMIZ ÜSTÜNE...AMA EĞER Kİ LAİK'SE, BAHARIN GELMESİNE KARŞINIZDIR BİLİNSİN!
MANZARA İÇİN DEKODER BULUNUR
YUH OLSUN! MANZARAYA BİLE ŞİFRE KOYMUŞLAR...
ERDAL FARUK Bülent

Gelen Evrak

Gelen Evrak için adres:
Dinozor Dergisi,
Türkocağı Cad. 39/41 34334
Cağaloğlu-İSTANBUL

Ya şimdi ya da hiçbir zaman

Öncelikle Cumhuriyet Gazetesi'ne teşekkürler.

Dinozor gibi iyi bir mizah dergisinin çıkarılmasında emeği geçen tüm dostları kutluyor, sizleri can-ı gönülden desteklediğimi belirterek başarılar diliyorum.

İlk olarak şunu belirtmek istiyorum: Eğer çok fazla tepki alıyorsanız, bu demektir ki işinizi iyi yapıyorsunuz.

Evet, gerçekten de dokundurmalarınızı çok iyi ve zekice yapıyorsunuz, bunun için siz çalışan dostlarımı tebrik etmek istiyorum. Derginizi okurken ağlasam mı gülsem mi? Bilemiyorum. Gerçekten çok üzülüyorum, neden biliyor musunuz, insanlarımın dövülmesi, işkence gördürülmesi, gözaltına aldırılması ve de Metin Göktepe'ler gibi öldürülmesi beni üzüyor. İnsanlarımın yıllardır ezildiği, dövüldüğü, sömürüldüğü yetmedi mi, yetmedi mi insanlarımın sırtından kazanılan paralar, doyurmadı mı sizleri sömürülen emekler. Amerika'da villalar, limanlarda yatan yatlar, doyurmadı mı sizleri, peki daha neden insanlarımı eziyorsunuz, neden doğmamış yetimlerin hakkını yiyorsunuz. Soruyorum bunları, ama bir türlü cevap alamıyorum; bu soruları sormaya, cevap aramaya ve insanlarımın,

dostlarımın, anamın, babamın, tüm emekçilerin haklarını aramasında yardımcı olacağım.

Nasıl mı? Azim ile çalışıp kendimi geliştirerek insanlarımın aydınlanmasına, kendi haklarını nasıl elde edebileceğini öğretmeye çalışacağım. Sömürülen, dayak yiyen, ezilen, öldürülen insanlar. Bu ne zamana kadar sürecek, bunun sonu ne zaman gelecek. İnsanlarım ne zaman rahat yaşayabilecek.

Ya şimdi ya da hiçbir zaman.

Gösteriler devam etmeli, binler, yüzbinler toplanmalı ve yukarıdakilere gereken dersi vermeli, halkımla oyun oynanmayacağını göstermeli, yahut artık ne yapalım, yani gözleriniz görmüyor mu, kulağınız duymuyor mu, görmeniz, duymanız için kardeşinizin, ananızın, babanızın dayak yemesi mi gerekiyor, ölmesi mi gerekiyor? Ne duruyorsunuz artık.

Susma sustukça
sıra sana geldi!

MAHİR CEYLAN - ÇEKİRGE/BURSA

Doyasıya Yaşamak

İnsan. Dünya üzerindeki en değerli varlık. Aklı olan ve aklını kullanma yeteneğine sahip, dünyadaki sırları çözmeye çalışan, ruhuyla beynini birleştirdiği anda inanılmaz eserler ve buluşlar yaratan, bütün bunlara rağmen en doğal hakkı olan yaşamaktan bile alıkonan nadir canlı insan.

Her zaman en güzellere, en iyilere layıktır o. Doyasıya yaşamaya hakkı vardır. Peki nedir bu doyasıya yaşamak? Düşünmektir, gülmek kahkahalar atmaktır. Sevmektir yaşamayı, dünyaya geldiğine memnun olmaktır. Ama kesinlikle sadece nefes alıp vermek değildir yaşamak. Dünya üzerinde milyarlarca insan var. Kaçı gerçek anlamda yaşayabiliyor? Kaçı *"İyi ki doğdum"* diyebiliyor. Çoğu, yaratılmış her insanın hakkı olan yaşama hakkından bile yoksun bırakılırken hangi insan haklarından söz ediyoruz ki biz?

İnsanlar ağlıyor, insanların umutları ellerinden alınıyor, insanlar aç. İnsanların başları eğik, gözleri yaşlı. İnsanlar tutsak, insanlar öldürülüyor. Evsiz barksız ufacık bir çocuk daha anne sevgisini tatmadan sıcacık bir yuvanın o kendine has büyüsünde yaşamadan sokaklara terk ediliyor. Sırtında incecik bir ceketle belki de ezile büzüle, ufacık ve üşümüş ellerini açıyor ve para dileniyor. Kim bilir belki özeniyor annesinin eline... Sıkı sıkı tutunmuş eli balonlu yaşıtlarına. Aslında ne bir eksiği var onlardan ne de bir suçu. Çünkü o da bir insan. Farkında bile değil ama onun da hakları var. Olmak zorunda. Çünkü ister Güney Afrika'da siyah, ister Afganistan'da kadın olsun; insan insandır.

Hiçbir zaman sınıf farkı gözetilmeden dil, din, ırk, renk, yaş ayrımı yapılmadan kadın, erkek, çocuk, Müslüman, Türk, Kürt, Alevi, Sünni, zengin, fakir hepsi insandır ve hepsi eşit haklara sahip olmak zorundadır. Oysa, sözde demokrasi ile yönetildiğini iddia eden birçok ülkede bile hâlâ sınıf farkları var ve sadece belli bir kesim, haklarını elinde tutabiliyor. Buna rağmen gözünü hırs ve para bürümüş birçokları ısrarla uygar bir ülkede yaşadıklarını, demokrasi ile yönetildiklerini söyleyerek göz boyamaya devam ediyorlar. Haldûki biraz goren gözlerle çevrelerine bakmayı deneseler bambaşka yaşamların, inanılmaz eşitsizliklerin farkına varacaklar. Çünkü demokratik ülkelerde bile birçok insan, haklarını savunmayı bırakın ne gibi haklara sahip olduğunun bile bilincinde değil. Çoğunun artık ne savaşacak hali kalmış ne de haksızlıklara karşı çıkacak. Sadece susuyorlar, yardım diliyorlar ve boyun eğiyorlar. Peki adaletsizlikle savaşanlar haklarını elde ediyorlar mı? Çoğu kez hayır. Sadece *"Biz de buradayız"* demiş oluyorlar, o kadar.

Ya biz ne yapıyoruz? Aslında hiçbir şey. Gelin gözleri, kulakları, beyinleri olalım onların. Görmemezlikten, duymamazlıktan, fark etmemezlikten gelerek ne kalbimizdeki sızıyı azaltmış oluruz ne de sorunlara çözüm bulmuş. Doyasıya insanca yaşamak isteyenlere yalnız olmadıklarını hissettirelim. Gelin, kör kuyulardan kurtulmaya çalışanlara ışığımızı sunalım. Onlara bir el de biz uzatalım. Gelin!

Merhaba! Ben İzmir'den Senem. 17 yaşındayım. Bu aralar ülkemizde çok karamsar tablolar çizilmiş olsa da gelecekten umutlu bir gencim. Çünkü kendime güveniyorum. **Atatürk**'ün izinden çıkmadıkça onun bize sağladıklarını önce korumaya sonra geliştirmeye çalıştıkça ülkemize daha güzel günler göstermek adına hiçbir gücün bize engel olabileceğine inanmıyorum.

Bu yüzden umut doluyum.

Dostça kalın.

SENEM ÇAKIROĞLU
-İZMİR

Manisa'daki arkadaşlarıma

Merhaba Dinozor, merhaba Cumhuriyet Gazetesi,

Bizler, bizim gibiler varken, Türkiye'nin yeşil sancaklar altında kaybolup bir İslam devleti olmasına izin vermeyeceğiz. Bizler genciz, genç düşünen, genç kalan insanlarız. Ve yenilik hep bizlerden doğacak. Artık susmak değil, bağırmak, haykırmak istiyorum. Artık korkmuyorum, çünkü geleceğimin daha önemli olduğunu kavrayabiliyorum. Manisa'daki arkadaşlarıma, Aşkın Yeğin'lere, Levent Kılıç'lara, E. Sait Erdal'lara. Gözaltına alınıp meçhul özne duruma düşen arkadaşlarıma sesleniyorum. Sizler bir Deniz gibi, bir Mahir gibi, bir Metin gibi en büyük erdeme ulaştınız. Tek fark onlar öldürüldü, sizler ise birtakım iğrençliklere karşı hâlâ savaşıyorsunuz. Bizlerin haykırmasına neden oldunuz. Ne mutlu size diyorum! Ne mutlu size!

Elinizde ne satırınız ne silahınız, ne bıçağınız olmadığı halde, düşünce özgürlüğü bulunduğu sanılan Türkiye'de, düşünceleriniz uğruna DGM gibi adaletten yoksun bir kurumda sizin gibi filizleri, fidanları mahkûm edenleri, o güzel, gelişmeye açık beyinlerinize, düşüncelerinize karşı çıkanları, Atatürk'ün adına çamur atanları, onun bizler için kurduğu sistemde, o olmadan hiçbir şeyi başaramayacağımızı anlamayanları, bayrağımıza tükürenleri, yeşil bayrak açmaya çalışanları, yalanlarıyla, dolandırıcılıklarıyla bizi kandıranları, haklarımızı elimizden almaya çalışan birtakım cüppeli yobazları; tüm laik, demokrat, cumhuriyetçi, anti-emperyalist, Atatürkçü insanlar adına lanetliyorum. Bizleri birbirimize düşüren, bir uçuruma sürükleyenlere lanet olsun diyorum. Tekrar tekrar lanet olsun.

Yalnızca büyüklerin, o kendini bir şey sayanların olgun ve o derece durgun kafalarıyla değil, özgür düşünen, gelişmeye açık beyinlerle ilerleyebileceğimizi anlatmak istiyorum. Bunu anlamayanlara, anlamak istemeyenlere, dinin arkasına sığınanlara, dini çıkarları için kullananlara ve bu yobazlara uyanlara bunu anlatmak istiyorum, istiyoruz. Anlatabiliyoruz ancak, anlanmıyoruz. Anlanmak istenmiyoruz.

Toprağa yeni filizler, hapislere yeni fidanlar verebiliriz. Bir Demet, Gonca, Mehmet, Barış, Müge, Aslı, ... olabiliriz. Özgürlüğümüz tam olarak ellerimizin arasından uçmadan, başkalarının düşüncelerimizi sınırlandırmasına, bastırmasına izin vermeden haykırmalıyız. Artık susma vakti değildir, haykırma vaktidir. Özgürlüğümüz için, demokrat bir hukuk düzeni için, laik bir devlet için haykırma vaktidir. Unutmayalım ki! Bizler laikiz, demokratız, çoğunluktayız ve hep çoğunlukta olmaya, başkalarının çıkarları için bizi kullanmasına izin vermemeye, özgürlük için haykırmaya devam edeceğiz.

Yenilik hep bizlerden doğacak!

DEMET BOZKURT - Muğla

Taşlamacı Yasin Hatipoğlu'na dörtlükler

Refah'ın Eşref'i, milletvekilliğinle yetin!
Cilâlı taş değil attıkların, yüzünde çamur.

Ne kırtipil dizeler! Belli bade içmediğin,
İmam Hatipliler'in nüktedanı böyle olur!

Yetenek bile yetmez, kılı kırk yaracaksın,
Bu yol Neyzen Tevfik'in, koca Eşref'in yolu.

Sakın gireyim deme; sonra alay ederler:
Sende mi şair oldun, be Yasin Hatipoğlu?

Dr. Ömer Lütfü Şadoğlu / İst.